

Hungarian Translated by:

Julia Hardy, M.D.

Trainer and Supervisor in Family Therapy and Psychodrama, Hungary

Családokkal és szervezetekkel foglalkozó rendszerszemléletű terapeutának lenni

Célia Sales¹, M.D. & Francisco Xavier Pina Prata²

¹Autónoma de Lisboa, Centro de Investigação em Psicologia (CIP/UAL), Portugal and Centro de Investigação e Intervenção Social (CIS- ISCTE/IUL), Portugal
Associação Portuguesa de Terapia Familiar e Comunitária (APTEFC)

²Faculdade de Psicologia e de Ciências da Educação de Lisboa, Portugal
Associação Portuguesa de Terapia Familiar e Comunitária (APTEFC)

Ezt a cikket Európa egyik első családterapeuta úttörője írta, F.X. Pina Prata. Egy interjúra alapoz, melyet életrajzi és a kontextusra vonatkozó jegyzetek egészítenek ki. Először áttekinti széles rendszerszemléletű koncepcióit, mint minden emberi rendszer invariábilis tulajdonságait, legyen az egy család, közösség vagy szervezet. Elveinek gyakorlati alkalmazására személyes életéből választ ki illusztrációul eseményeket, de ugyanígy beszámol szervezeti- és családterápiás intervenciókból.

A beszélgetés arra irányul, mit is jelent a valóságban a terápia, mi különbözteti meg a rendszerszemléletű klinikai intervenciókat más pszichoterápiáktól, és ahogy egy életen keresztül végzett terápia hogyan teszi terapeutává az embert. A cikk mellé egy olyan dialógust is mellékeltek, ami az olvasót megismerteti Pina Prata munkájával, mennyire kreatív, visszatérően használ metaforákat, és teljességben etikus.

Kulcsszavak: Pina Prata, családterápia, szervezetek, rendszerszemléletű megközelítés, terapeutának lenni.

Reflexív meghallgatás, mint a negativizmusból való kimozdulás eszköze Két gyakorlat a Párok kommunikációjának elősegítésére

Karl Tomm és Jill Acton

Karl Tomm (A Calgary Egyetem Pszichiáter professzora,

A Calgary Családterápiás központ igazgatója)

Jill Acton (Vernonban magán praxisban dolgozó pszichiáter)

Ez az írás két olyan meghatározott gyakorlat konkrét lépéseit mutatja be, amely segít a pároknak hatékonyabban kommunikálni egymással, együtt megalkotva saját maguk és párjuk élményének megértését a kapcsolatukban. Mindegyik gyakorlat szerkezete képessé tesz arra, hogy a saját magára fókuszáltságból a másokra figyelésre tudjanak váltani egy összekapcsolt folyamatban, miközben több egyetértést tudnak megélni önnön valóságaik megalkotásában.

Kulcsszavak: meghallgatni, kommunikációs gyakorlat, párterápia, megértés közös létrehozása.

Interpretatív fenomenológiai elemzést használó kvalitatív vizsgálat, mely olyan klinikusok tapasztalatait vizsgálja, akik különböző settingekben foglalkoznak kliensekkel

Aurora Bracelli

(Rendszerszemléletű családterapeuta és szülői tanácsadó, Doncaster, UK)

A nemzeti politika változásai és a szűkülő költségvetések miatt a terapeuták egyre gyakrabban kell, hogy klinikai kereteket kívül végezzék terápiás munkájukat, részben saját elhatározásból, részben nem. Ennek a vizsgálatnak az a célja, hogy bepillantást nyújtson a klinikusok tapasztalataiba, akik eltérő keretek (setting) között dolgoznak, kiderítve preferenciáik alapjait, és tisztázva azt, vajon befolyásolja-e, és mennyiben a setting őket és a klienseket, akikkel együtt dolgoznak.

Az irodalmi áttekintésből az derül ki, hogy kevés vizsgálat történt, ami a klinikusok ezen tapasztalatait célozta volna meg, de abban egyetértés volt, hogy ilyen kutatásra szükség lenne. Félig strukturált interjúkat használva, amiben értelmező fenomenológiai elemzés módszerét alkalmazták, 5 válaszadó osztotta meg tapasztalatait.

Öt fő téma rajzolódott ki az interjúkból, úgymint a terápiás cél, kontroll és autoritás, professzionalizmus, kondicionáló faktorok, és a pragmatizmus, de a nap végére az derült ki, hogy nincsenek univerzális preferenciák, hanem sok a viszonylagosság. A fő témák kényszerítő bepillantást engedtek olyan meglátásokba, amit egy reprezentatívabb minta szélesebb merítésével tudna bizonyítani. A cikk írója arra a következtetésre jut, hogy az otthonokban végzett terápiára való tréning további kutatásokat igényel, mivel a mai képzések klinikai környezetben zajlanak.

Egyén és család a kamaszkori mentális anorexiában A „megállt idő” tapasztalata

Luigi Onnis

A Római „La Sapienza” Egyetem pszichiátriai és klinikai pszichológiai tanszékének professzora
Az Európai Rendszerszemléletű Családterápiás és konzultációs Kiképző Intézet igazgatója
(I.E.F.Co.S:)

Ebben a cikkben leírják a kamaszkori anorexia és bulimia problémáinak komplex klinikai megközelítését. Ezt a megközelítést az a meggyőződés inspirálta, mennyire fontos, hogy az evészavarok kezelésébe bevonják a családokat, ahogy a rendszerszemléletű model elméletileg és praktikusán is bizonyítja. A terápia hatékonyságát a családokkal nemcsak Minuchin klasszikus vizsgálatai dokumentálják, hanem friss kutatások is, amik aláhúzzák a sokrétű, sokszintű családterápia hasznosságát. A családot úgy tekintik, mint amiben több réteget kell feltárni: a családi mítoszok és megosztott hiedelmek, értékek interakcióit, az „itt és most” történéseit ugyanúgy, mint a transzgenerációs perspektívát is.

Kulcsszavak: anorexia, bulimia, rendszerszemléletű terápia, intergenerációs, családi mítoszok, evészavarok.